

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010450
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6717010450.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. Š. a spol., pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 15. 11. 2019 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný 1/ K. Š., nar. XX. XX. XXXX vo B., trvale bytom Y. XXX/X, P., t. č. v ÚVV a ÚVTOS L. L.,

uznáva sa za vinného, preto že

počas noci zo dňa 16. 04. 2017 na 17. 04. 2017 v čase okolo 00:00 hod. v P., na J.X. N. v blízkosti disco klubu VEGAS násilím obmedzili osobnú slobodu osoby E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., F. XXX, a to tak, že potom, čo poškodený vyšiel von pred disco klub Vegas, tak k nemu pristúpil H. V. a K. Š. chytili ho jeden za bundu, jeden za krk a nasilu ho ťahali do k zaparkovanému OMV zn. Peugeot Partner ev. č: G. XXXBF, pričom poškodený sa tomu bránil, nechcel ísť do auta, kričal, že ho idú biť a ako prechádzali popri osobe R. P. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., L. XXX, tak sa poškodený chytil R. P. okolo pása, na čo H. V. a K. Š. ho od neho ťahali a následne, keď chcel H. V. rukou udrieť E. F. do tváre, ten sa uhol a H. V. zasiahol R. P., ktorý ich od seba odstrčil a tým pádom E. F. H. V. a K. Š.N. dotiahli k autu, pristúpili k otvoreným dverám na strane spolujazdca, pričom sa poškodený bránil vstupu do auta, aj tým, že sa chytil karosérie a dverí, nechcel nastúpiť, na čo ho jeden chytil za hlavu a druhý ho tlačil do vnútra auta, čím ho dostali na zadné sedadlo vozidla, potom H.Š. V. a K. Š. vošli tiež do auta, chytili ruky poškodenému a na ne mu natiahli sťahovaciu pásku z umelej hmoty čiernej farby s rukami napred, pričom následne poškodený ostal sedieť na mieste za vodičom, vedľa neho sedel K. Š., ako vodič nastúpil H. V. a na sedadlo spolujazdca si sadla G.Š. F., na aute odišli smerom po ceste na L., kde počas jazdy si poškodený z rúk nasilu stiahol sťahovaciu pásku, na čo H. V. povedal Š., aby sa pozrel cez sedačky do kufra auta, či tam nie je vrece, aby mu ho dal na hlavu a keď sa poškodený spýtal, či ho idú utopiť, odpovedali, že ho hodia do priehrady, pričom autom pokračovali v ceste ku obci Z. X. K., celou cestou, počas jazdy mu všetci hovorili vyhrážky, že s kým sa zaplietol, aby dal pokoj H. F., nadávali mu do chudákov, úbožiacov, ponižovali ho, pričom K. Š. sediaci vedľa neho ho viackrát fyzicky napadol, udieral ho otvorenou dlaňou do oblasti hlavy a záhľavia a keď poškodenému zvonil mobil on ho vytiahol z vrečka bundy aj s kľúčikom od OMV značky Škoda Octavia, ev. č.: G. XXXBG, tak H. V. mu mobil z ruky vytrhol a kľúče mu zobral K. Š. a pri obci Z. X. K. následne odstavili vozidlo, chvíľu tam zotrvali, z auta vystúpil iba H. V., niekde zatelefonoval, po chvíli sa vrátil do auta a na predmetnom aute sa následne všetci vrátili späť do mesta P., pričom aj spätnou cestou poškodeného E. F. ponižovali, nadávali mu, uvádzali mu, s kým sa zaplietol a po návrate do mesta P. zastavili a poškodeného vysadili z predmetného vozidla na parkovisku nad podnikom Bowling, kde mu po vystúpení H. V. povedal, že on to začal, ale nemusí to dokončiť a udrel ho jedenkrát päšťou do hlavy, pričom mobilný telefón bez SIM karty mu vrátil po tom, čo z neho vymazal kontaktné údaje na osobu H. F., kľúče od vozidla EVČ: G. XXXBG mu nevrátili a týmto konaním E. F. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., F. XXX mu spôsobili zmliaždenie v oblasti temena hlavy, pomliaždenie prednej plochy tváre, pomliaždenie a plošný škrabanec v záhľaví

vpravo, povrchové rany na chrbtovej strane oboch rúk, psychosomatický šok ľahkého stupňa s dobou liečenia a PN 5 - 7 dní,

teda

obžalovaný 1/ K. Š.

spoločným konaním inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím,

čím spáchal

obžalovaný 1/ K. Š.

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

obžalovaný 1/ K. Š.

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/38/2017 zo dňa 26. 05. 2017, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný spoločne a nerozdielne s už odsúdeným H. V., nar. XX. XX. XXXX v G., nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:
- E. F., nar. XX. XX. XXXX vo B., trvale bytom P. - F. XXX, vo výške 1.003,20 Eur.

Naproti tomu

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku súd obžalovanú G. F., nar. XX. XX. XXXX vo B., trvale bytom P. - F. XXXX, oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. Zn. 2Pv/168/17/6611 zo dňa 03. 08. 2017, ktorá jej kládla za vinu spáchanie zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, počas noci zo dňa 16. 04. 2017 na 17. 04. 2017 v čase okolo 00:00 hod. v P., na J. N. v blízkosti disco klubu VEGAS násilím obmedzili osobnú slobodu osoby E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom P., F. XXX, a to tak, že potom, čo poškodený vyšiel von pred disco klub Vegas, tak k nemu pristúpil H. V. a K. Š. chytili ho jeden za bundu, jeden za krk a nasilu ho ťahali do k zaparkovanému OMV zn. Peugeot

Partner ev. č: G. XXXBF, pričom poškodený sa tomu bránil, nechcel ísť do auta, kričal, že ho idú biť a ako prechádzali popri osobe R. P. nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom P., L. XXX, tak sa poškodený chytil R. P. okolo pása, na čo H. V. a K. Š. ho od neho ťahali a následne, keď chcel H. V. rukou udrieť E. F. do tváre, ten sa uhol a H. V. zasiahol R. P., ktorý ich od seba odstrčil a tým pádom E. F. H. V. a K. Š. N. dotiahli k autu, pristúpili k otvoreným dverám na strane spolujazdca, pričom sa poškodený bránil vstupu do auta, aj tým, že sa chytil karosérie a dverí, nechcel nastúpiť, na čo ho jeden chytil za hlavu a druhý ho tlačil do vnútra auta, čím ho dostali na zadné sedadlo vozidla, potom H.Š. V. a K. Š. vošli tiež do auta, chytili ruky poškodenému a na ne mu natiahli sťahovaciu pásku z umelej hmoty čiernej farby s rukami napred, pričom následne poškodený ostal sedieť na mieste za vodičom, vedľa neho sedel K. Š., ako vodič nastúpil H. V. a na sedadlo spolujazdca si sadla G.Š. F., na aute odišli smerom po ceste na L., kde počas jazdy si poškodený z rúk nasilu stiahol sťahovaciu pásku, na čo H. V. povedal Š., aby sa pozrel cez sedačky do kufra auta, či tam nie je vrece, aby mu ho dal na hlavu a keď sa poškodený spýtal, či ho idú utopiť, odpovedali, že ho hodia do priehrady, pričom autom pokračovali v ceste ku obci Z. X. K., celou cestou, počas jazdy mu všetci hovorili vyhrážky, že s kým sa zaplietol, aby dal pokoj H. F., nadávali mu do chudákov, úbožiacov, ponižovali ho, pričom K. Š. sediaci vedľa neho ho viackrát fyzicky napadol, udieral ho otvorenou dlaňou do oblasti hlavy a záhľavia a keď poškodenému zvonil mobil on ho vytiahol z vrecka bundy aj s kľúčikom od OMV značky Škoda Octavia, ev. č.: G. XXXBG, tak H. V. mu mobil z ruky vytrhol a kľúče mu zobral K. Š. a pri obci Z. X. K. následne odstavili vozidlo, chvíľu tam zotrvali, z auta vystúpil iba H. V., niekde zatelefonoval, po chvíli sa vrátil do auta a na predmetnom aute sa následne všetci vrátili späť do mesta P., pričom aj spätnou cestou poškodeného E. F. ponižovali, nadávali mu, uvádzali mu, s kým sa zaplietol a po návrate do mesta P. zastavili a poškodeného vysadili z predmetného vozidla na parkovisku nad podnikom Bowling, kde mu po vystúpení H. V. povedal, že on to začal, ale nemusí to dokončiť a udrel ho jedenkrát päšťou do hlavy, pričom mobilný telefón bez SIM karty mu vrátil po tom, čo z neho vymazal kontaktné údaje na osobu H. F., kľúče od vozidla EVČ: G. XXXBG mu nevrátili a týmto konaním E. F. nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom P., F. XXX mu spôsobili zmliaždenie v oblasti temena hlavy, pomliaždenie prednej plochy tváre, pomliaždenie a plošný škrabanec v záhľavi vpravo, povrchové rany na chrbtovej strane oboch rúk, psychosomatický šok ľahkého stupňa s dobou liečenia a PN 5 - 7 dní, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 03. 08. 2017 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/168/17/6611 obžalobu na K. Š., H. V. a G. F., pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Súd vo veci vydal dňa 23. 08. 2017 trestný rozkaz, proti ktorému podali odpor obžalovaný 1ú K. Š. a obžalovaná 3/ G. F., a vo vzťahu k obžalovanému 2/ H. V. trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 06. 10. 2017.

Obžalovaný 1/ K. Š. a obžalovaná 3/ G.C. F. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravili vyhlásenie o tom, že sú nevinní.

Obžalovaný 1/ K. Š. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že v ten večer sa stretol s H. V., stretol ho náhodne, on bol pred barom Esco, spýtal sa ho, čo tam robí, na čo mu povedal, že čaká na poškodeného E. F., ktorý išiel do baru Vegas, že sa chce s ním porozprávať ohľadne H. F., a spýtal sa ho, či nepočká s ním. Asi po 10 minútach vyšiel F. z baru, prišli za ním, že sa sní porozprávajú o F.. Prišli k autu, tam bola nejaká potýčka, V. tam udrel jedného z bratov P., pričom tam bolo veľa ľudí, on si potom už len sadol dozadu ku F. do auta. On ho do auta ale nasilu nedával, ani nikoho nevidel, že by ho tam nasilu dával. On si chcel najprv sadnúť dopredu, ale v tom tam dobehla obžalovaná 3/ G. F., povedala, že ide s nimi, tak si sadol dozadu ku F., pričom V. šoféroval a odišli. Nevedel uviesť, kam išli, pretože šoféroval V., ten im povedal, aby dali F. na ruky pásku, keďže sedel za V. a ten sa bál, aby niečo neurobil, keďže bol aj zrejme pod vplyvom alkoholu, alebo drog. Tú pásku si asi po jednej minúte roztrhol, povedal, aby mu dali ďalšiu, ale tú mu už nedali. F. sedel úplne normálne, netrhal sa, po ceste sa s ním bavila aj G. F., aj V., ale nič také, čo by bolo trestné, vraveli mu, aby H. F. netýral, nerobil jej zle, pričom on ho v aute pár krát prefackal. X. Z. G. vystúpila z auta, potrebovala ísť na toaletu, tak s ňou išiel V., keď sa vrátili, tak nasadli do auta a vrátili sa späť do P.. On tam vystúpil, a nevedel, čo sa

dialo ďalej. V. len vtedy poškodenému zobral telefón, ale mu ho aj vrátil, pričom sa mu nikto nevyhráľal, ani nič podobné. Ćo sa stalo ho mrzí, ale F. dlhodobo ubliľoval. Poškodený, keď už vtedy sedel v aute, tak on si sadol ku nemu. F. sedel za V., a V. sa bál, aby nič nespravil, bol pod vplyvom alkoholu a drog, preto povedal, aby mu dali druhú pásku, pričom on nevedel, Ćo mali medzi sebou V. s F.. Potom v aute bola normálna konverzácia, vraveli mu, aby neubliľoval H., aby sa normálne spráľal. Nevšimol si, že by mal poškodený neľaké zranenia.

Na doplňujúce otázky obľalovaný uviedol, že vozidlo, v ktorom vtedy viezli poškodeného, bol Peugeot Partner, strieborneľ farby, trojďverový.

Obľalovaná 3/ G. F. na hlavnom pojednávani po zákonnom pouĆeni využila svoje právo a odmietla vypovedať. Súd preto v súľade s § 258 ods. 4 Trestného poriadku preĆítal zápisnicu o jej výsluchu z prípravného konania, kde po zákonnom pouĆeni podstate uviedla, že bola dohodnutá s H. F., a ďalšími osobami, že pójdu v nedeľu 16. 04. 2017 vo v P.. F. jej povedala, že obľalovaný 2/ H. V. bude na aute, preto si svoje môže nechať doma. Keď potom nasadla do auta k V., tak ju zaviezol do Z., kde ju už Ćakali kamarátky. Cestou za nimi jej do auta volala F., že je tam aj poškodený E. F., jej bývalý priateľ, že je opitý a že jazdí na aute. Predtým poškodený písal sestre F., že ak sa s ním H. nestretne, že si nieĆo urobí. Keď prišli k Lavazze, zastali za autom poškodeného, a ten, keď si všimol, že prišiel V.S. na aute, tak na aute rýchlo odišiel preĆ. H. F. kriĆala, že si chce nieĆo spraviť, lebo bol opitý. V. spolu s ňou šli za ním na aute, pričom sa ho snaľili nájsť, na rôznych miestach v P. a V. popri tom stále niekomu volal, z Ćoho usúdila, že volal aj na políciu, pretože chcel, aby F. auto zastavili. Nakoniec ho našli, a keď poškodený vystúpil z auta, smeroval k nim a vravel „Ćo H., Ćo ty tu?“, pričom to bol kamarátsky tón. V. mu dohováľal, aby nebol pako, že koľko ľudi mohol taký opitý zraniť. Ona potom volala F., pričom poĆas telefonátu zachytila, ako dal V. F. facku, ale nevedela preĆo. F. sa potom rozbehol dole kopcom smerom k Vegas Clubu, kde bola aj F.. Keď tam ona s V. prišla na aute, zaparkovali pred barom Esko, prvý z auta vystúpil V., ona ostala v aute, lebo tam bolo veľa ľudi a nechcela nechať naštartované auto len tak. Potom zbadala F., tak šla za ňou, povedala jej, aby šla do klubu, nech sa tam skryje pred F.. Potom poĆula, ako sa F. s V. hádali, boli od nej cez cestu. Potom už len videla, ako V., F. a neľaký K. sedeli v V. aute, V. bol šofér. F. sedel za ním a vedľa neho sedel K.. Keď ich videla, že sedia v aute a niekam odchádzajú, povedala F., že pójde s nimi, aby sa nieĆo zlé nestalo, že ju bude informovať. Nevidela, kto ako nastupoval do auta, poĆula len, že bola medzi nimi škiepka. Keď prišla k autu, len si sadla na miesto spolujazdca. V. v aute F. vravel, že ho ide zaviesť k jeho autu, išiel ale smerom na L., Ćomu sa Ćudovala, lebo to bolo opaĆným smerom, ako mal auto. F. bol v šoku, amoku, že Ćo mu idú spraviť. Ona s V. mu hovorili, že nikto mu nechce ubliľiť, že sa s ním chcú rozprávať ako normálni ľudia. Išli smerom na Z. X. K., kde zastavili na poľnej ceste, V. vystúpil z auta, potom znovu nastúpil a išli preĆ, vrátili sa do P.. Ona poĆas jazdy hovorila F., že ako to mohol H. robiť, ako jej dokázal tak veľmi ubliľiť, na Ćo jej povedal, že to už nikdy neurobí, že to bola chyba, tieľ hovoril, že chce spáĆať samovraľdu, ona sa ho snaľila ukludniť. Nevidela, že by mal F. v aute na rukách pásku, len poĆula, ako F. povedal, že mu tá páska praskla, že ak chcú, aby mu dali druhú. Nevedela, kto mu tú pásku zaloľil. Nikto sa poškodenému nevyhráľal, ale nadáľali mu, nevedela presne uviesť, kto a Ćo mu povedal. Niektu mu hovoril, Ći je jebnutý, keď bije ženu, tieľ mu dohováľali, preĆo išiel tak rýchlo na aute popri Vegas Clube. F. sa nesnaľil dostať z auta, bol opretý Ćasťou chrbta o sedaĆku a Ćasťou o dvere. V. poškodenému zobral mobil, pretože mu zvonil, a povedal mu, že teraz sa s ním rozpráva on. Cestou späť dáľal F. kľúĆe od auta K., že jemu už nie sú potrebné, že ide spáĆať samovraľdu, oni ho upokoľovali, že za chvíľu budú v P.. Videla, že K. mal F.S. kľúĆe v ruke, ona mu povedala, aby mu ich vrátil, Ćo aj urobil. V aute F. napadol K., dáľal mu facky, ale nevedela koľko rán od neho dostal. Dáľal mu ich preto, lebo F. klamal. Tieľ ho niekoľkokrát prefackal, lebo zistil, že F. sa kamaráti s neľakým P., a fackal ho aj preto, lebo F. prenasledoval F., chodil za ňou do práce, keď raz skonĆila v Lavazze, kde robila barmanku, tak jej pri odchode zobral kabelku, naloľil do auta, vozil ju po P., bil ju, škrtil a vyhráľal sa jej. Ona sa F. nevyhráľala, je pravda, že mu hovorila, kde pracovala, Ćo mu ale hovorila eštie predtým, že pracovala na BB SK, ale o F. mu nič nehovorila, ani sa mu nevyhráľala. Keď sa z Z. vrátili do P., tak F. vyloľili pri autobusovom nástupišti, nevidela na ňom, že by bol zranený, eštie chvíľu sa potom rozpráľal s F. v V. aute, keď sa dorozpráľali, F. odišiel pešo ku svojmu autu.

Podľa § 88 ods. 4 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávani preĆítaná zápisnica o výsluchu poškodeného E. F., v rámci ktorého po zákonnom pouĆeni vypovedal, že bol na zábave s kamarátmi, keď vyšiel von, tam ho už Ćakal V. a Š., zobrali ho na silu do auta, v ktorom už sedela F.. V aute mu dali sťahovacie pásky na ruky a vyviezli ho na Z. X. K.. Š. ho v aute párkrát udrel päšťou po hlave, tam na Z. X. K. ho Š. tieľ párkrát poudieral, potom ho odviezli naspäť do P.. Zastavili pri záľode, odkiaľ šiel Š.

preč a tam mu dal V. päšťou na nos. On potom prišiel domov a volal na políciu. F. vravela, že nech si dáva pozor, že ona robí u F.. Ešte si spomenul, že najprv tam bol len V. a k nemu sa potom priplichtil Š. a dali ho do auta. Tam mu hovorili, že čo robil s H. F., bývalou priateľkou, že ju mal biť, čo nebola pravda, a vyhrážali sa mu hlúpostami. Š. ho len poudieral päšťami po hlave a G. F. len sedela vpredu v aute a vravela hlúposti a mala jeho mobil. Fyzické násilie voči nemu použili len V. a Š., ťahali ho do auta, dali mu sťahovačky na ruky, Š. ho bil päšťami po hlave a V. mu dal nakoniec päšťou na nos. G. F. hovorila, že robí u F., že sa nemá približovať k H., V. sa nevyhrážal, ale každý k tomu niečo povedal. Keď ho vložili do auta, F. už sedela vpredu na mieste spolujazdca.

Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že si nespomína, či v tejto trestnej veci on podával trestné oznámenie. Trestné stíhanie podľa neho bolo začaté na základe toho, že ho vzali do auta a cestou ho bili. Keď prišiel domov, bol dotrhnaný, otec vravel, že treba volať políciu, a on potom aj volal na políciu. Na polícii potom vypovedal pravdivo. V minulosti nebol trestne stíhaný, porobili nejaké detské hlúposti, ale nevedel, že by bol trestne stíhaný. Vozidlo, v ktorom ho vtedy viezli, bol strieborný Peugeot Partner, nevedel ale uviesť značku.

Svedok H. V. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že vtedy boli s obžalovanou 3/ G. F. vonku a H. F. volala, že poškodený F. je v jednom bare, tak prišli tam, lebo poškodený už dlhšiu dobu týral F., a on sa s ním chcel porozprávať. Poškodený mu ale ušiel na aute, chodil na aute opitý po P.. Potom ho pred Vegas Clubom odstavili, on sa chcel s ním porozprávať, aby dal pokoj H., on sa ale priečil, nechcel sa s ním baviť. To videl obžalovaný 1/ K. Š., že sa s ním háda, tak prišiel k nemu a spýtal sa ho, či potrebuje pomôcť. On mu povedal, že sa s ním chce len porozprávať, poškodený sa ale priečil a on ho potom naložil do auta, aby mu zase neušiel, ale chcel sa s ním len porozprávať. Dobrovoľne do auta nešiel, držal sa okolo pása toho jedného svedka, ten ho ale potom odstrčil, a poškodený nasadol do auta. Š. sa ho spýtal, či môže ísť s ním, na čo mu povedal, že môže, ale on šiel len s tým úmyslom, že sa s ním chce porozprávať. V aute sa bavili o tom, aby dal pokoj H. F., možno to celé trvalo 30 až 45 minút, a odviezli ho naspäť do P.. Podľa neho ho vtedy nikto nenapadol, boli tam ale vulgárne nadávky. Čo sa týka Š. a F.S., tak obaja prišli pred Vegas a chceli vedieť, čo sa deje, on F. nevolal, aby šla s ním, ale nešlo sa s tým, že mu idú ublížiť. Š. sa ho spýtal, že či môže ísť s ním, či mu treba pomôcť, na čo mu povedal, že pomôcť mu netreba, že nejde robiť nič, ale že ak chce, môže ísť s ním. Poškodený sa vtedy držal toho svedka okolo pása, nechcel sa s ním baviť a ani ísť s ním, ten svedok ho potom odstrčil a poškodený nasadol do auta. On nevidel zranenia na poškodenom, na druhý deň som aj išiel za jeho rodičmi, aby si to vyjasnili. Taktiež poškodený mal večer nastúpiť na nočnú, ale nenastúpil, vedel o tom, že fingoval nejaký únos. Vtedy v aute bol šoférom on, vedľa neho sedela G. F., poškodený sedel za ním a K. Š. sedel vzadu vedľa neho. Poškodený bol v aute doplašený, pýtal sa kde ho vezú, čo s ním chcú robiť. Mal spútané ruky, lebo sa bál, aby mu nejakou neublížil, keďže sedel za ním, pričom tú pásku na rukách mal asi desať sekúnd, pásku na ruky mu dal v aute Š..

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že to vozidlo bolo jeho, bol to Peugeot Partner striebornej farby, taký menší pick up, trojdverové, vpredu dvoje dverí a z boku jednej posuvné. Na druhý deň šiel najprv za mamou poškodeného, potom aj za jeho otcom, aj jeho mama mu vravela, aby poškodenému dohovorel, že ako sa jeho rodičia rozvedli, tak sa to s ním nedá, že stále niečo vysrstí. S otcom sa tiež porozprávali, aj on mu povedal, že jeho syn je debil. Aj s poškodeným sa na druhý deň stretol, ale s ním sa už nedalo normálne baviť, bol už voči nemu zaujatý a nahneváný. Vedel o tom, že o 18.00 h mal poškodený nastúpiť do práce, ale o 20.00 h mu volali jeho rodičia, že či niečo o poškodenom nevie, a následne v CPZ sa dozvedel, že mal poškodený nafingovať nejaký únos a že našli aj v aute list na rozlúčku.

Svedok R. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že videl vtedy poškodeného, kričal „pomôcť“, oni boli spolužiaci zo školy, tak prišiel k nemu a on sa ho chytil okolo pása a držal sa ho, následne ho chcel V. udrieť do hlavy, ale on sa uhol a V. trafil jeho. Poškodený vtedy volal, lebo ho chceli zobrať do auta. Svedok sa vtedy v kuse smial, že či si robí srandu, lebo ho pozná, potom ho ale V. trafil na oko a on poškodeného od seba odstrčil preč. Jeho V. trafil nechtiac, keďže mieril na niekoho iného. Š. tam videl, stál pri aute, asi tam stála aj G. F.. Čo videl, tak len to, ako Š. stál pri aute, do toho konfliktu nezasahoval nijakým spôsobom, nepamätal si už, či vtedy niečo hovoril.

Svedok H. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že si pamätal, že oni chceli poškodeného zobrať do auta, ten prvý svedok, ktorý vypovedal (H. V.), bol hlavný aktér, ostatní dvaja obžalovaní ani nie. Poškodený sa držal jeho brata, nechcel nastúpiť, mal strach, nechcel ísť do auta.

Nakoniec sa dostal do auta, svedok V. ho tam tlačil. Ten svedok s ním nemal konflikt, jeho brata udel nechtiac, keď sa ho držal poškodený. Ostatní dvaja obžalovaní tam boli, ale tam len stáli, obžalovaná určite pri tom nepomáhala, len tam stála, ten svedok bol hlavný aktér. Potom oni traja a poškodený odišli na aute preč. On potom poškodeného asi o dva dni videl a nemal na sebe ani škrabanec.

Znalkyňa PhDr. Emília Gajdošová na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že vyšetrenie poškodeného bolo štandardné, ako vo všetkých prípadoch, robili sa testy osobnosti, intelektových, pamäťových schopností, testovala sa osobnostná a kognitívna zložka, a následne sa tieto testy vyhodnocovali. V záveroch neboli zistené známky duševného ochorenia ani poruchy kognitívnych a pamäťových funkcií. U poškodeného boli prítomné známky neistoty, diskomfortu, ktoré dávala do súvislosti s rozchodom s jeho priateľkou, ale aj s procesnými úkonmi. Čo sa týka testu na lži skóre, ide o test, ktorý má viaceré položky, kde výsledkom, ak osoba má tendenciu ku klamstvu, tak vyjdú vysoké hodnoty, poškodený sa snažil odpovedať čo najpravdivejšie, preto výsledky v lži skóre boli uňho v norme. Poškodený nevykazuje osobnostnú črtu, ktorá má za následok, že by si vymýšľal a klamal, snažil sa popísať situáciu tak, ako ju zažil, nemal tendenciu udalosti skresľovať, vymýšľať si, alebo uvádzať informácie o veciach, ktoré sa neudiali. To neznamená, že niekedy si niečo nevymyslí, taký jedinec ale v populácii ani neexistuje, v prípade poškodeného ale výsledky neboli mimo normy. Väčšinou poškodení podrobne hovoria o priebehu skutku, ale napr. pri násilných trestných činoch, tak tam funguje traumatický zážitok, ktorý bráni k tomu podrobne to popísať, poškodený sa teda málo vyjadroval ku svojej osobe, bolo mu to nepríjemné, že sa musí podrobovať takýmto úkonom. Ide o to, že jemu bolo ublížené, a ešte musel chodiť po psychológoch, celé to vnímal ako stres, nechcel, aby o ňom vyšli niektoré nepriaznivé okolnosti. Zo spisu mohla vyčítať, ako poškodený vypovedal ku skutku, kde sa k nemu podrobnejšie vyjadroval, mala možnosť prečítať aj výpovede svedkov, ktoré jeho výpoveď potvrdili. Presne si už ale nepamätala, či pri vypracovaní posudku sa oboznámila aj s trestným oznámením, ktoré podal poškodený.

Následne bolo na návrh obhajcu znalkyni prečítané trestné oznámenie poškodeného, v ktorom popisoval aj iné obmedzenie jeho osobnej slobody, ktoré potom uviedol, že si vymyslel, na čo znalkyňa uviedla, že podľa nej táto skutočnosť nemá vplyv na závery znaleckého posudku, v čase rozrušenia poškodený takto odreagoval nejako psychické utrpenie, pričom ten druhý skutok, ktorý si vymyslel, sa akoby podobal na ten prvý skutok, je možné, že psychika takéto niečo vyprodukovala, ale je aj zrejme, že po ukludnení sa poškodený dokázal skoncentrovať a uviesť, čo je pravdivé a čo nie, možno šlo o proces traumy, z psychologického hľadiska je takéto niečo možné. Je pravda, že nešlo o jednoduché klamstvo, ale po takomto skutku je možné, že psychika takto zareagovala, je to reakcia na reálny pocit ohrozenia. Bolo to v kontexte toho, čo zažil, nezmyselné to nebolo. V posudku vysvetlila, že odchýlky v schopnosti zapamätať si prežitú udalosť nemajú vplyv na schopnosť reprodukovať prežitú udalosť, každý jedinec má nejaké poruchy, napr. pozornosti, ale tieto odchýlky sú bez významu na schopnosť chápania, zapamätania a reprodukovania. To vymyslené môže byť reakcia na traumatický zážitok, ale poškodený má schopnosť uviesť, čo bolo a nebolo pravdivé. To, že podal trestné oznámenie až po 24 hodinách, tak 24 hodín po zažití traumy je strašne krátky čas. Uvedené u poškodeného by neoznačila za tendenciu fabulovať, ale ako reaktívny stav na traumatický zážitok. Na technike vyšetrenia by to nemenilo nič, pretože tieto sú štandardné a robia sa pri každom vyšetrení, teda by techniky a spôsob vyšetrenia určite nemenila.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky č. 9/2017 a č. 22/2017.

Zo záverov znaleckého posudku č. 9/2017 MUDr. Pavla Cikatricisa v podstate vyplýva, že poškodený E. F. dňa 16. 04. 2017 utrpel zranenia, a to zmliaždenie s krvnou podliatinou v oblasti temena hlavy, zmliaždenie prednej plochy tváre, zmliaždenie záhlavovej oblasti hlavy so škrabancom vpravo, zmliaždenie a škrabance na chrbtovej strane oboch rúk a psychosomatický šok ľahkého stupňa. Znalec zranenia ohodnotil na 55 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 1.003,20 Eur. Poškodený bol PN 18 dní, pričom išlo o zranenia ľahké, ktoré na poškodenom nezanechajú trvalé následky.

Zo záverov znaleckého posudku č. 22/2017 MUDr. Jany Bahledovej a PhDr. Emílie Gajdošovej v podstate vyplýva, že poškodený v minulosti neprel, ani netrpí duševnou poruchou, v dôsledku prežitých udalostí došlo k rozvoju adaptačnej poruchy, úzkostne depresívnej, ktorá je už v štádiu odznievania. Popísané prejavy úzkosti a poruchy spánku neznižujú podstatne schopnosť poškodeného správne

vnímať ani vypovedať pred OČTK. Poškodený je plne schopný chápať význam a zmysel trestného konania.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: prehliadka iných priestorov (č.l. 191 - 203), fotografie zranení (č.l. 215 - 221), lekárska správa (č.l. 227 - 231), správy na obžalovaných (č.l. 266 - 269), odpisy registra trestov obžalovaných (č.l. 417 - 419).

Po takto vykonanom a vyhodnotenom dokazovaní súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného 1/ K. Š. bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný síce od začatia trestného stíhania svoju vinu popieral, a to v podstate s odôvodnením, že on poškodeného na silu do auta nedával, že mu síce na ruky zakladal sťahovacie putá, tie sa mu ale po nejakom čase roztrhli a ďalšie mu už potom nedával. Priznal len, že ho pár krát udrel do hlavy, počas toho, ako išli v aute. Poškodený E. F. ale podrobne popísal, kto z obžalovaných akým spôsobom voči jeho osobe konali, či už pred tým, ako bol vzatý do auta odsúdeného H. V., alebo počas samotnej jazdy autom. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že hlavným iniciátorom konfliktu a v podstate celého skutku bol už odsúdený H. V., ktorý násilu, proti vôli poškodeného, tohto vložil do svojho motorového vozidla, pretože sa s ním chcel porozprávať to, že H. V. naložil do auta poškodeného, potvrdil jednak sám H. V., ako aj poškodený, a aj svedkovia R. P. a H. P. Obžalovaný 1/ K. Š. k potom sám iniciatívne nasadol do auta k poškodenému, keďže bolo preukázané, že H. V. ho o to neprosil, ani ho nevyzýval, aby šiel s nimi. Potom v aute to bol práve obžalovaný 1/, ktorý založil poškodenému na ruku sťahovaciu pásku, čím jednoznačne došlo z jeho strany ku bráneniu v užívaní osobnej slobody, navyše ho ešte opakovane niekoľkokrát prefackal. Obžalovaný teda aktívnym konaním prispel k obmedzovaniu osobnej slobody poškodeného, preto aj jeho konanie bolo v obžalobe správne kvalifikované formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Súd potom uznal vinu obžalovaného 1/ K. Š. v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky. Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. d) Trestného zákona Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Obžalovaný Róbert Šulek tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného 1/ K. Š. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi musel potom súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Zároveň v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona musel súd zvýšiť aj hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom v prejednávanej príhode predstavuje 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov.

Zo správ na obžalovaného 1/ K. Š. vyplýva, že doposiaľ spáchal 5 priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejme, že bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného

súdu Zvolen sp. zn. 5T/114/2018 zo dňa 05. 04. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/61/2019 zo dňa 30. 05. 2019 uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému 1/ K. Š. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, teda na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Súd pri druhu a výmere trestu prihliadol na doterajší život obžalovaného, najmä skutočnosť, že v minulosti už bol opakovane súdne trestaný, a to aj pre násilnú trestnú činnosť. Súd obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože ho odsúdil za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/38/2017 zo dňa 26. 05. 2017). Súd potom v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona musel aj zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému uvedeným rozsudkom (trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov). Takto uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Takýto trest zároveň postihuje len obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný 1/ K. Š. nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody poškodený E. F., ktorý svoj nárok aj riadne vyčíslil, navyše bol potvrdený aj vykonaným znaleckým dokazovaním (bodové ohodnotenie zranení poškodeného), súd preto zaviazal obžalovaného 1/ K. Š. a už odsúdeného H. V. (keďže trestný čin spáchali formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona), k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 1.003,20 Eur z titulu bolestného.

Naproti vyššie uvedeným skutočnostiam, vo vzťahu k obžalovanej 3/ G. F., súd dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by skutok uvedený v obžalobe spáchala obžalovaná. Ako sama vypovedala, keď odsúdený H. V.S. a obžalovaný 1/ K. Š. stáli pri aute H. V., ona stála mimo auta a rozprávala sa so svedkyňou H. F.. Až keď videla, ako všetci sedia v aute, z obavy o to, aby sa niečo nestalo, nasadla do auta na miesto spolujazdca k odsúdenému H. V.. Ani poškodený, ani obžalovaný 1/ K. Š., ani odsúdený H. V., ani svedkovia, bratia P., vo svojich výpovediach neuvádzali, že by obžalovaná 3/ nejakým spôsobom bránila poškodenému v užívaní osobnej slobody, len sa viezla v aute, v ktorom sa nachádzal aj poškodený. Obžalovaná teda neparticipovala na tom, ako sa poškodený dostal do motorového vozidla, ani mu v tomto vozidle nebránila v pohybe (na rozdiel od obžalovaného 1/ K. Š.), ani iným spôsobom nebránila v užívaní osobnej slobody poškodeného. Súd potom dospel k záveru, že nebolo možné uznať vinu obžalovanej 3/ G.A. F. v zmysle podanej obžaloby, ale naopak, súd ju musel spod obžaloby oslobodiť, pretože podľa názoru súdu nebolo preukázané, že skutok uvedený v obžalobe spáchala obžalovaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.